

bevilge den paa ny, uagtet det allerede en gang var skeet, og uagtet det, der skulde anskaffes for Summen, allerede var anskaffet.

Derfor Thinget gaaer ind paa Udvalgets Anskuelse i saa Henseende, ville de forskellige Poster, der ere indstillede til Negtelse, blive at negte, ikke fordi de i og for sig ere ubjælede, men fordi de maae betragtes som Regnskabsposter. Der er kun eet af disse Forslag, som jeg paa Udvalgets Vegne skal tillade mig at frastabe, nemlig det Første, under Justitsministeriet, med Hensyn til Reengjøring af Høieste-rets Locale, 21 Rd. 48 §. Der er med Hensyn til denne Post gennemført et andet Princip paa Tillægsbevillingen for 1854—55, og jeg skal derfor opfordre Thinget til at bevilge denne Post, medens de øvrige foreslaaes negtede.

Finantsministeren: Da den ærede Ordfører har indledet Forhandlingerne med nogle mere almindelige Bemærkninger angaaende Tillægsbevillingens Natur overhovedet, saa skal jeg ikke undlade at knytte nogle Øtringer dertil, da det formeentlig er af Vigtighed, at Forestillingerne om denne Gjenstand lidt efter lidt kunne bringes ganske paa det Reene. Jeg skal tillade mig at udtale, hvad jeg anseer for nu at være fuldstændig erkendt af Rigsdagen og af Regjeringen, hvad der altsaa maa betragtes som afgjort. Det er da først Tillægsbevillingens Lovlighed overhovedet, at der ved Finantsloven ikke blot skal forstaaes den enkelte Lov, der i Medfør af Grundloven bliver at forelægge Folkethinget strax ved Begyndelsen af hver ny Rigsdagssession, men at ogsaa og med samme Betydning herunder skal indbefattes de senere, deels af samme, deels af paa følgende Rigsdage vedtagne og af Hans Majestæt stadfæstede Tillægsbevillingslove; dette er at betragte som en afgjort Sag, der allerede nu saalange har været gjort gjældende i Praxis, at der ikke kan kommes tilbage deraf. Ligeledes tør det nu, ved de oftere gjentagne Beslutninger af Rigsdagen, betragtes som afgjort, at der er visse Beløb, som ikke bør opføres paa Tillægsbevillinger. Grænsen for disse Beløb vil det jo naturligvis være meget vanskeligt at drage med Nødtagthed; den ærede

Ordfører har angivet enkelte, hviss Natur efter min Mening saa aabenbart kunne paavises at henhøre til den omtalte Klasse, at der ikke kan være nogen Tvivl derom. Hvor der t. Ex. er bevilget en ganske bestemt Gjenstand, og der derimod i Finantsloven kun er opført en calculatorisk Sum, da er det vistnok utvivlsomt, at ingen senere Tillægsbevilling kan være fornøden, for at godtgjøre den Meerudgift, der maatte være fremkommen, naar der i øvrigt ikke er handlet usforsvarligt ved Gjenstandens Anskaffelse. Der er derimod ganske sikkert ogsaa endel Poster her, hvorom der endnu kan og maa være nogen Tvivl tilstede, indtil der af Rigsdagen og Regjeringen har fundet flere Afgjørelser i saa Henseende Sted, saaledes f. Ex. om det skulde være aldeles unødvendigt paa Tillægsbevillinger at optage Beløb, som vare bevilgede i de foregaaende Aar, men ikke i dette Aar vare blevne udbetalte, og nu skulde udredes i et nyt Aar. Ligeledes forekommer der mig ogsaa endnu at være Uklarhed tilstede om, hvorvidt der paa Tillægsbevillinger kan opføres eller altid bør opføres alle afholdte Udgifter; af alle Udtalelser, saavel i dette Thing som i Landstinget, troer jeg, man kan udlede som givet, at Tillægsbevillinger, med Hensyn til hvad der endnu ikke er afholdt, findes at være ikke blot rigtige, men nødvendige, hvorimod der flere Gange har været reist Tvivl om, hvorvidt det skulde være nødvendigt at forelægge Tillægsbevillinger over, hvad der allerede var afholdt; navnlig har dette været Tilfældet ved Behandlingen af Beslutningerne om Statsregnskabet, idet man har villet gjøre gjældende — eller idetmindste udtalt som en Anskuelse, der vel kunde være at lægge Vægt paa —, at slige Udgifter rettest henvises til den senere Behandling af Statsregnskabet, idet først da alle Oplysninger kunde tænkes fuldstændigt at være tilveiebragte. Dette har man opstillet som Regel, hvorimod undtagelsesvis enkelte betydeligere og større Beløb, som man ønskede i den kortest mulige Tid at bringe under Rigsdagens Afgjørelse, skulde kunne opføres paa Tillægsbevillinger. Det synes, som om det ærede Udvalg helder til den Anskuelse, at Tillægsbevillingerne bør benyttes til ogsaa saameget som